

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie ze skargi E. R.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku zaocznego Sądu Okręgowego w W. z dnia 5 kwietnia 2005 r., sygn. akt I C (...), wydanego w sprawie z powództwa E. R.

przeciwko Samodzielnemu Wojewódzkiemu Zespołowi Publicznych Zakładów Psychiatrycznej Opieki Zdrowotnej w W., Skarbowi Państwa - Ministrowi Zdrowia i Komendantowi Rejonowemu Policji w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 kwietnia 2008 r.,
zażalenia skarżącej zarządzenie Sądu Okręgowego w W. z dnia 31 lipca 2007 r., sygn. akt I WSC (...),

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym zarządzeniem przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w W. zwrócono na podstawie art. 130 § 5 k.p.c. skargę powódki E. R. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, gdyż nie została ona sporządzona przez adwokata ani radcę prawnego.

Skarżąca wniosła zażalenie sporządzone osobiście.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Skarżąca nie spełniła tego wymagania, gdyż wniosła zażalenie osobiście.

Jedynie na marginesie należy wskazać, że zawarty w zażaleniu wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu nie jest zgodnie z treścią art. 87¹ § 2 k.p.c. objęty obowiązkowym zastępstwem adwokacko-radcowskim i sposób jego rozstrzygnięcia przez Sąd Apelacyjny jest oczywiście kwestią otwartą.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odrzucił zażalenie uczestniczki jako z innych przyczyn niedopuszczalne (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 370 k.p.c.).

Wobec niedopuszczalności zażalenia ze względu na niezachowanie tzw. zdolności postulacyjnej nie ma potrzeby procesowej wypowiedzenia się przez Sąd Najwyższy, czy zażalenie było w ogóle dopuszczalne z punktu widzenia jego przedmiotu, jako że przedmiotowa skarga nie została odrzucona postanowieniem Sądu, lecz zwrócona zarządzeniem przewodniczącego. Dlatego też do zagadnienia tego Sąd Najwyższy się nie ustosunkowuje.